

A Lélek eljött, a hit által működik...

Kétezer év óta mintha nem változott volna a világ?! Kettő világ áll szemben egymással: egyik a szeretet, az egymásban maradás, a másik a gyűlölet, az egymás ellen fordulás. Fennáll a feszültség ma is. Jézus kiválasztotta, kiemelte a világból a tanítványait. Azért, hogy vele legyenek, tanuljanak, tapasztaljanak, alakuljon a hitük, ami meggyőződéssé, hűséggé lesz. Sorsközösségbe kerülnek Jézussal. Érthető tehát, hogy a világgal való összeütközés elkerülhetetlen. Mivel a tanítványok koronatanúk „kezdetől fogva” a Lélek erejével képesek lesznek tanúságot tenni Krisztusról.

A Lélek eljött és naponta „érkezik” minden elcsendesedésben, imádságban. És hatékony akar lenni minden tanítványban. Az is lesz, ha a gondolkodásunk és a szívünk ráhangolódik – akkor az életünk is igazodni fog a tanítványi feladathoz. Ettől kezdve a tanúságtételünk életszerű lesz. Ott és azt tudjuk tenni, amit a Lélek sugall és „elvár” tőlünk. Ez persze szembe fordít a világgal, azért, mert nem ismeri Istent, sem az Atyát, sem Jézust az ő küldöttjét. A tanúságtétel egyeseket meggyőz, másokat ellenségesé tesz. Az üldözés végig kíséri a Krisztusban hívők, a Krisztusi közösségek életét. (Hol erőteljesebb, hol enyhébb az üldözés. Megéltük a kommunista időkben!) Valójában az üldözés nem gyengíti, hanem inkább erősíti az egyén és közösség állhatatosságát, hűségét, és a hite megvallására készíti a hívőt. A kitartás a személyes döntés eredménye! A felszínes hit, a Jézussal való személyes kapcsolat hiánya könnyen meginog.

Az a tanítvány, aki tájékozott a gyűlölet és üldözés láttán nem „botlik el”, mert a tények a várakozásnak megfelelnek. Talán az inkvizíciónak nem vagyunk kitéve, de a hitünk próbája (naponta!) a bennünket körülvevő világ, benne az egyház, a közösség és a saját életünk...

A Lélek, aki „már itt van”, velünk van! Segítő, Vigasztaló, Közbenjáró, az Igazság Lelke, a szeretet és a hűség ajándékát adja. Belülről, mint egy beépített „szerkezet”, egy „csipogó” figyelmeztet, és azt „üzeni”, amire éppen szükségünk van. A lélekvárásunk – nap mint nap – a személyes hit elmélyítése, a tanúságtétel záloga!

Horváth József, Tata